

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 496/2015
11.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву П. з. у. и с. т. и с. "R." д.о.о. Б., улица ..., кога заступа пуномоћник А.Г., адвокат из Б., улица ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 19 У 17394/13 од 22.05.2015. године, са противном странком Републичком комисијом за заштиту права у поступцима јавних набавки, у предмету јавне набавке, у нејавној седници већа одржаној дана 11.02.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против закључка Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки број 4-00-1405/2013 од 23.09.2013. године, којим се одбацује захтев тужиоца за заштиту права у поступку јавног позива за услуге обележавања "маркирања" деривата нафте у Републици Србији, који је објављен у "Службеном гласнику РС" број 59 од 05.07.2013. године које спроводи Министарство енергетике, развоја и заштите животне средине из Београда, због ненадлежности.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде подносилац као и у тужби наводи да Управни суд доношењем побијане пресуде занемарује одредбе Закона о јавним набавкама при чему Уредба о обележавању "маркирању" деривата нафте нити може, нити дерогира одредбе Закона о јавним набавкама јер је акт слабије правне снаге од Закона о јавним набавкама. Поред тога, Уредба о обележавању "маркирању" деривата нафте и не прописује правила поступка набавке услуге маркирања деривата нафте, како то нетачно тврди тужени а сада и Управни суд, јер истом није предвиђено ни одлучивање, ни достављање одлуке, нити рокови, нити правно средство и све оно што правила једног поступка морају да садрже. Погрешно је закључивање из побијане пресуде да то што се наручилац у јавном позиву за подношење понуде и сам позвао на Закон о јавним набавкама (односно да је исти сачинио у складу са јавним набавкама)

нема никаквог утицаја на доношење одлуке, јер се тиме не одређује правни карактер поступка набавке. Према одредбама члана 11. став 1. тачка 11. Закона о енергетици, Влади се даје овлашћење да прописује услове, начин и поступак обележавања (маркирања) деривата нафте, али не и поступак набавке услуге обележавања (маркирања) деривата нафте, јер је тај поступак регулисан Законом о јавним набавкама и Законом о енергетици при чему Управни суд потпуно занемарује да ниједном одредбом ових закона није искључена њихова примена у овој конкретној набавци. Предлаже да суд захтев уважи и укине или преиначи побијану пресуду.

Противна странка, је доставила само списе предмета без одговора на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде правилно је, по оцени суда, оспореним закључком одбачен захтев за заштиту права поднет од стране тужиоца у поступку "јавног тендера" - услуге обележавања (маркирања) деривата нафте за које је јавни позив објављен у "Службеном гласнику РС" број 59 од 05.07.2013. године, који спроводи Министарство енергетике, развоја и заштите животне средине из Београда због ненадлежности.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је побијана пресуда донета без повреде правила поступка, уз правилну примену материјалног права. Ово стога јер се из списка предмета види да је одредбом члана 11. тачка 11. Закона о енергетици прописано да Влада на предлог министарства прописије услове, начин и поступак обележавања (маркирања) деривата нафте. Одредбом члана 8. Уредбе о обележавању (маркирању) деривата нафте коју је донела Влада Републике Србије на основу члана 172. став 3. Закона о енергетици и члана 42. став 1. Закона о Влади, избор лица за вршење обележавања (маркирања) деривата нафте врши се у поступку јавног тендера. Поступак јавног тендера покреће се одлуком о расписивању јавног тендера коју доноси министарство надлежно за послове енергетике. Поступак јавног тендера спроводи тендерска комисија, коју образује министар надлежан за послове енергетике а коју чине представници министарства надлежног за послове енергетике, министарства надлежног за послове трговине и министарства надлежног за послове финансија. Сагласно наведеним прописима правилно је закључивање из побијане пресуде да је тужени орган основано нашао да се избор лица које стиче право да врши услугу обележавања (маркирања) деривата нафте врши у посебном поступку прописаном уредбом Владе Републике Србије, означеном као јавни тендер, којом уредбом су прописани и услови које изабрано лице мора да испуњава да би било изабрано као лице које врши услуге обележавања (маркирања) деривата нафте. Како оспорени закључак нема карактер јавне набавке то се не примењује Закон о јавним набавкама, а како је заштита права институт прописан Законом о јавним

набавкама, то Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки није надлежна за поступање по захтеву за заштиту права, који је поднео овде подносилац захтева.

Суд је ценио наводе захтева, који су истицани и у тужби, и налази да су исти неосновани са разлога наведених у образложењу побијане пресуде. За своју одлуку Управни суд је у образложењу побијане пресуде дао довољне, јасне и на закону засноване разлоге уз оцену свих навода тужбе које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да су наводи захтева неосновани и да не могу довести до другачије одлуке суда по поднетом захтеву, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 11.02.2016. године, Узп 496/2015

Записничар,
Рајка Милијаш, с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић, с.р.